

[Pia Larsen]

på statsstøtte, som vi i Venstre klart forventer at EF-Kommissionen vil sige nej til.

Derefter vil jeg vende mig til SF's to lovfor-
slag, der for lovforslag nr. L 17's vedkommen-
de drejer sig om at lade rentable dele af beskæftigelsesprojekter udskille i selskaber ejet af kommunerne og amtskommunerne, og for lovforslag nr. L 18's vedkommende om at lade kommunerne starte produktion og afsætte produkter i forbindelse med oprettelse af lære- og praktikpladser.

Også dér må Venstre klart sige nej. Hvis et beskæftigelsesprojekt er rentabelt, er det helt fint; men så er det aldeles velegnet til en privatejet virksomhedsaktivitet uden indblanding fra det offentlige.

Venstre vil gøre alt, hvad vi kan for at skabe rigtige praktikpladser i stedet for den praktikpladskompenserende undervisning, som vi desværre har nu på visse områder.

De praktikpladser, SF's forslag omhandler, vil fortsat være kunstige, også selv om de producerede varer sælges til såkaldt markedspris. Og så har jeg endda ikke taget stilling til den konkurrenceforvriddning, der nødvendigvis må ligge heri.

Venstre ønsker ikke at lave en utilfredsstillende halv løsning på praktikpladsproblemet. Vi vil langt hellere skabe grundlag for, at virksomhederne har mulighed for at oprette rigtige og ægte praktikpladser, som er det bedste for de unge mennesker.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi i Venstre mener, det er meget vigtigt, at der bliver sat grænser for, hvad det offentlige skal blande sig i, og da vi mener, at man med disse forslag langt har overtrådt den grænse, kan Venstre ikke stemme for nogen af dem.

Rahbæk Møller (SF):

Vi lever jo i en dinosaurtid, og det bliver man mindet om, når man hører nogle af de borgerlige indlæg; jeg tænker især på fru Pernille Sams' og hr. Poul Nødgaards.

Det, der er sagen, er jo, at vi i fjor har vedtaget nogle lovgivningsbestemmelser, som nu efterprøves rundt omkring i amter og kommuner, og som stort set alle derude er tilfredse med. Men enkelte steder støder de på grænser, og det er derfor, vi har disse tre forslag til behandling, som alle er meget beskedne udvidelser af den eksisterende mulighed for at føre kommunalpolitik.

Jeg skal senere kommentere det, der er sagt om SF's to forslag, og her blot sige, at SF støtter regeringens forslag.

Poul Nødgaard (FP):

Den 20. maj 1992 var en smertelig dag her i Folketinget, idet et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og dele af CD vedtog at give kommuner og amtskommuner ret til at deltage i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Det blev dengang, synes jeg, helt uforståeligt vedtaget, at kommunerne uanset størrelse måtte skyde op til 10 mio. kr. ind i selskaber m.v.

Fremskridtspartiet mente dengang og mener stadig væk, at loven var et slag mod al sund fornuft, fordi der er tale om vidtgående ændringer i det danske samfunds grundlæggende struktur.

Jeg sagde dengang og vil gentage det her i dag, at det, der dengang blev vedtaget om offentlig produktion, troede jeg ganske enkelt vi aldrig skulle se som en kendsgerning her i Danmark, fordi eksemplerne fra Østeuropa, hvor dette system har spillet totalt fallit, burde være et skræmmende eksempel for vort land.

Nu kommer der så i dag tre forslag, der lægger op til en yderligere cementering af den lov, som Fremskridtspartiet vendte sig imod med næb og kløer.

Der er ingen grund til at ofre megen tid på de tre forslag. SF's to forslag skal nu alligevel have et par ord med på vejen.

Det ene lyder på, at rentable dele af beskæftigelsesprojekter skal kunne udskilles i selskaber, som kommunerne kan deltage i. Nu kender jeg ikke til beskæftigelsesprojekter, der er rentable. Men hvis sådanne findes, skulle det jo slet ikke være nødvendigt, at de kom ind under en lov, hvor den kommunale kasse står mere eller mindre åben.

Det andet forslag fra SF synes jeg er lige så umuligt. Der står i bemærkningerne:

»Problemet kunne lettes ved, at kommuner og amtskommuner fik tilladelse til at oprette småindustrier for dér at oprette lære- og praktikpladser. For at kunne fungere som rigtig arbejdsplads er det naturligvis nødvendigt, at de producerede varer afsættes til markedspris.«

Jeg kunne godt lide at vide – hvis ellers SF's ordfører hører efter – hvad markedsprisen ville